

Rikke Damgaard Nielsens tale ved klimastrejken Fridays for Future

Taler

Rikke Damgaard Nielsen
Klimaaktivist

Dato

15. marts 2019

Sted

Roskilde

2050 - Verdens havene er steget gevaldigt, og 6 milliarder mennesker har måtte flygte grund til de mange vand stigninger. Største delen af fiskebestandene vil være uddøde. Og vores globale temperatur er steget med 2 grader.

Folk begynder at have en alvorlig vandmangel, især ved Afrika og Mellemøsten. Mange lande har nu en klimaplan. Ikke en plan for at redde klimaet, men for at kunne evakuere sine borgere hurtigt nok, eller kunne tilkalde undtagelsestilstand over landet.

Og hvis kaffe var din kop te, , må du nok putte den i glemmebogen, fordi her i 2050 er en ting luksusvarer, der er så få midler af den, at Det er noget du tager frem til en enkelt 50 års fødselsdag, og derefter må huske smagen fra de yngre dage.

Her vi er bange, bange for det klima vi lever i, bange for hvad vi har skabt og bange for hvad der kommer til at ske med os. Mister vi vores hus? Må vi flygte hen til nabolandet? Kommer vi nogensinde til at kunne se en lys fremtid for vores børn og os selv? Klimaangst er ikke længere end sygdom, det er en almen mentalitet.

Vi tror alle sammen at det ikke kan blive værre. At nu har vi ramt bunden, at det ikke bliver værre! Men det gør det, klimakrisen har kun vist sine blide klør indtil nu. Nogen kæmper stadig den nytteløse kamp om at få klimaet vendt rundt, men der ved at synke ind at det her er vores liv og det her vores egen verden vi har skabt.

Året er 2030 - Verdens havene er steget, flygtningestrømmene er taget til og vi har kæmpe store politiske splittelser. Vi har ikke nedsat vores forbrug af bilerne,

men øget, selvom at forbruget af offentlig transport er for blevet det samme.

Den varslede miniature istiden banker på døren, og forskerne er både imponeret og forundret. Og selvom det er et utroligt interessant fænomen, er det heller ikke meningen at vi skal have en istid på 6 år. Det er ikke meningen at vores årstider skal forskydes, så oktober og november får mere sne end januar og februar.

Og vi synes alle den nye vindmøllepark i Nissum Fjord er så flot og så fin. Det er jo grøn energi siger de, men så blev der vist heller ikke mere tid til at snakke om det initiativ. Det er nemlig forsvaret der kommet op tale. Det er enten Rusland der ligger og presser på eller Nordkorea.

Vi sidder her stadig, den langsomt mindre gruppe der prøver at få deres opmærksomhed. Råbe højt nok om hvorfor vi står her, hvorfor vi stadig har fødderne solidt plantet i vores jord, og prøver at få nogen til at redde den.

Her i 2030 er livet ikke galt. Eller i hvert fald ikke vores gode gamle Danmark endnu. Men hvor er jeg glad for jeg ikke bor ved ækvator eller vores i resten af vores rigsfællesskab. Der går det langt værre.

Vi kan ikke redde klimaet. Vi skal bare prøve at forbedre det. Det bliver kun værre, vi skal bare gøre processen langsommere.

2019 - Isen smelter, Trump er præsident. Vores klimaminister kan ikke lave et godkende en radikal klimalov, og afviser den.

Vi lever på ingen måder en i reddet verden. Palmeolie er stadig en alt for stor del af vores kost, og ingen store internationale firmaer tager ansvar for deres klima handlinger.

Men os, alle os har været med til en international klimastrejke, en international klimakampagne. Vi råbt til hele verdens magthavere. Men vejen slutter ikke her.

Vi har muligheden for at standse vores fremtiden, skrive den op. Vi har en mulighed for at gøre noget før det er for sent.

Det her kan ikke udskydes som det altid gør. Det her er liv og det her er vores

fremtid. Vi tager valgene sammen, og vi sætter gang i ændringen.

Vi redder klimaet, og vi giver håb.

Fordi vi er verdens fremtid

Kilde

Originalt manuskript

Kildetype

Digitalt manuskript

Tags

Demonstrationstale

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/rikke-damgaard-nielsens-tale-ved-klimastrejken-fridays-for-future>